

7/3/1905

Ω. ΔΕΙΟΝ ΑΘΗΝΩΝ

ΣΥΝΑΥΛΙΑ

ΔΟΘΗΣΟΜΕΝΗ

Τῆ 7 Μαρτίου 1905 ἡμέρα Δευτέρα

ὥρα 9¹/₂ μ. μ.

ΥΠΟ ΤΗΣ ΟΡΧΗΣΤΡΑΣ ΤΟΥ ΩΔΕΙΟΥ

ΔΙΕΥΘΥΝΟΜΕΝΗΣ

ΥΠΟ ΤΟΥ ΚΑΘΗΓΗΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ

F. CHOISY

ΤΙΜΗ ΕΙΣΟΔΟΥ ΔΡΑΧ. 4

(Διὰ τὰ μέλη τοῦ συλλόγου δραχ. 2)

Εἰσιτήρια πωλοῦνται εἰς τὰ Βιβλιοπωλεῖα Ἑστίας καὶ Ἐλευθερονόκου
καὶ εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ Ὁδείου.

Οὐδενὶ ἐπιτραπέμει ἢ εἴσοδος ἄνευ εἰσιτηρίου.

Ἡ θύρα τῆς αἰθούσης ἀνοιγθήσεται τὴν 9 μ. μ.

Μετὰ τὴν ἑναρξιν τῆς συναυλίας ἢ εἴσοδος ἐπιτρέπεται μόνον κατὰ τὰ διαλείμματα.

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

- 1. Première Suite** (Peer Gynt) **GRIEG**
Le Matin - La Mort d'Ase
Δι' ὀρχήστραν.
- 2. Ballade N° 1.** **CHOPIN**
Διὰ κλειδοκτύμβalon
Ὑπὸ τῆς Δ^{δος} *Λέλας Λέλη*
τάξις τοῦ καθηγητοῦ κ. *M. Βελουδίου.*
- 3. Concerto** εἰς σὸλ Ἑλασσον. **BRUCH**
Adagio-Finale, allegro energico
Διὰ βιολίον
Ὑπὸ τῆς Δ^{δος} *Ἐλ Γεωργαντιοπούλου*
τάξις τοῦ καθηγητοῦ κ. *J. de Bustinduy*
Τῆ συνοδείᾳ ὀρχήστρας.

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

- 4. De la Source à l'Océan** (Poème symphonique). **F. CHOISY**
La Source.—L'Océan
Δι' ὀρχήστραν.
- 3. Concerto** εἰς σὸλ μεῖζον. **BEETHOVEN**
Allegro Moderato
Διὰ κλειδοκτύμβalon
Ὑπὸ τῆς Δ^{δος} *Τυίεας Οἰκονομοπούλου*
τάξις τοῦ καθηγητοῦ κ. *M. Βελουδίου.*
Τῆ συνοδείᾳ ὀρχήστρας
- 6. a) Chanson de Musette** **THOMÉ**
b) Romance de Phllemon et Baucis. **GOUNOD**
Δι' ἄσμα
Ὑπὸ τῆς Δ^{δος} *Σοφίας Κοραναίου*
τάξις τῆς καθηγητρίας *Κας Φεράλλη*
Τῆ συνοδείᾳ κλειδοκτύμβalon
Ὑπὸ τῆς Δ^{δος} *Χριστίνας Ἰωαννίδου.*
Διπλωματοῦχον τοῦ Ὁδείου.
- 7. Obéron** (Ouvverture). **WEBER**
Δι' ὀρχήστραν.

DE LA SOURCE A L'OCÉAN (FR. CHOISY)

Η ΠΗΓΗ

Ὡ σὺ, πηγὴ βαθεῖα, σκοτεινὴ,
καὶ σὺ μικρὸν ἑνᾶκιον, δραμαῖον!
Σὺ, ποταμέ, ὃ πρὸς τὸν πόντον ἔεων,
καὶ σεῖς, πολυβαθεῖς ὠκεανοί!

Τῶν φλοίσβων σὰς ἀκούω τὰς φωνάς,
πότε μεγάλας, πότε ταπεινάς . . .
κ' εἰς τῆς ψυχῆς μου, ὡς ἤχῳ, τὰ βάθη
ἀκούω πόθους, στεναγμούς, καὶ πάθη.

Ὡς ἔεῦμα κ' ἡ νεότης μου βεθὲν
ν' αὐξήσῃ θέλ' εἰς ποταμὸν γοργόν,
κ' εἰς τὸν ὠκεανὸν νὰ βυθισθῆ,
ἔπου ζωή, καὶ πάλη καὶ ἀγών.

Ο ΩΚΕΑΝΟΣ

Μεγάλῃ σὰς εἶν' ἡ φωνή,
ἀπέραντοι ὠκεανοί!

Τὸ κῦμά σὰς ἤρεμα ψιθυρίζει,
τὸν ναύτην τὸν ἀμέριμον λικνίζει,
καὶ ἡ φωνὴ του ψάλλει σιγαλὰ
χαρᾶς καὶ πόθου ἄσματα δειλὰ.

Ἡ ὄψις σὰς ἐξαίφνης ἀγριαίνει,
καὶ τ' ἄσμα εἰς τὰ χεῖλη του βωβαίνει.
Βαρὺς μακρόθεν κλύδων ἀντηχεῖ.
σκότος τὸν πόντον ἔθαψε παχύ.

Ὁ ἄνεμος παράφορος ουρῖζει,
ἢ ἀστραπή τὰ μαῦρα νέφη σχίζει,
ἢ θάλασσα στενάζει μελανή,
καὶ φλογεροὶ βροποῦν οἱ κερανοί.

Μετὰ μικρὸν οὐρανὸς ἢ τρικυμία,
καὶ λάμπει ἠλιόλουστος αἰθήρ.
Γεῖλ' ἡ χρυσοῦς ἐπ' ἄν' ὁ οὐρανός,
κάτω γεῖλ' ὁ πόντος γαλανός.

Μεγάλῃ σὰς εἰν' ἡ φωνή,
ἀπέραντοι ὤκεανοί!